

UZASADNIENIE

Pozwem z 18 stycznia 2012 r. skierowanym do Sądu Okręgowego we Wrocławiu P. K. wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa reprezentowanego przez Ministra Sprawiedliwości kwoty 25.000 zł, tytułem zadośćuczynienia w związku z naruszeniem dóbr osobistych przez niezapewnienie odpowiednich warunków w celi w czasie jego tymczasowego aresztowania oraz o zasądzenie kwoty 25.000 zł tytułem odszkodowania za przedłużające się tymczasowe aresztowanie.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu postanowieniem z dnia 26 stycznia 2012 r. wydanym w sprawie sygn. akt I C 83/12 stwierdził swą niewłaściwość rzeczową w zakresie żądania zasądzenia kwoty 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia i sprawę w tym zakresie przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie.

W zakresie tego żądania rozstrzygnął Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie wyrokiem z dnia 08 października 2014 r. wydanym w sprawie sygn. akt I C 902/12.

Postępowanie odszkodowawcze za przedłużające się tymczasowe aresztowanie toczyło się przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie w sprawie sygn. akt I C 1385/13 i zostało prawomocnie zakończone przed wydaniem wyroku w sprawie sygn. akt I C 902/12 (oświadczenie pełnomocnika powoda złożone na rozprawie 08 stycznia 2016 r., k.317 akt sprawy).

Wnosząc apelację od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 08 października 2014 r. wydanego w sprawie sygn. akt I C 902/12 powód stwierdził, że zakres zaskarżenia obejmuje również żądanie, które zostało prawomocnie rozstrzygnięte w sprawie sygn. akt I C 1385/12.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja podlega odrzuceniu.

Przede wszystkim należy wskazać, że stosownie do art. 370 k.p.c. sąd odrzuci apelację niedopuszczalną, za którą uważa się m.in. apelację wniesioną przez osobę nieuprawnioną, niedopuszczalną z mocy ustawy, czy też apelację wywiedzioną od nieistniejącego orzeczenia. W ocenie Sądu Okręgowego złożona przez stronę powodową apelacja jest niedopuszczalna w zakresie żądania zasądzenia kwoty 25 000 zł tytułem odszkodowania za przedłużające się tymczasowe aresztowanie, bowiem została skierowana do nieistniejącej części orzeczenia.

Zgodnie z dominującym poglądem doktryny i judykatury, podzielanym przez Sąd Okręgowy w niniejszym składzie, a wyrażonym m.in. w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2011 r. (Postanowienie SN z 7.12.2011 r. sygn. akt II PZ 34/11, Lex nr 1130377) „(...) zaskarżone może być tylko orzeczenie istniejące. Nie można zatem wnieść środka odwoławczego od orzeczenia, które nie zostało - w rozumieniu przepisów prawa procesowego - wydane. Chodzi tu zarówno o brak orzeczenia w ogóle, jak i o brak w wydanym orzeczeniu rozstrzygnięcia w określonym przedmiocie (...)”. Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż treść zaskarżonego orzeczenia oraz jego uzasadnienie potwierdzają, że Sąd I instancji rozstrzygnął o roszczeniu powoda jedynie w zakresie żądania zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych. Podkreślić należy, że Sąd Rejonowy wydał postanowienie z 06 maja 2013 r. o połączeniu spraw o zadośćuczynienie i odszkodowanie do łącznego rozpoznania ale następnie uchylił to orzeczenie i sprawa o odszkodowanie za przedłużający się tymczasowy areszt została zarejestrowana pod sygn. akt I C 1385/13 i obecnie jest już prawomocnie zakończona. Powyższe okoliczności prowadzą do wniosku, iż apelacja została wywiedzioną od nieistniejącego rozstrzygnięcia, bowiem Sąd I instancji rozstrzygnął wyłącznie w przedmiocie zadośćuczynienia.

Sąd II instancji stwierdza, że Sąd Rejonowy nie dokonywał żadnych ustaleń faktycznych ani rozważań prawnych w zakresie żadanego przez skarżącego odszkodowania za przedłużający się tymczasowy areszt, a tym samym wywiedzenie apelacji od nierozpoznanego roszczenia jest nieskuteczne.

Mając na uwadze wymogi formalne apelacji określone przepisami art. 368 k.p.c. – art. 370 k.p.c. Sąd Okręgowy stwierdza, że apelacja powoda w zakresie odszkodowania za przedłużające się tymczasowe aresztowanie podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

SSO Waldemar Beczek SSO Joanna Wiśniewska-Sadowska SSR (del.) Renata Drozd-Sweklej